

HART VOOR VRIJHEID AMSTERDAM

Actiecomité Woonzekerheid Nú (AWN)

Amsterdam juni 2019

Het doel van de sociale volkshuisvesting is de huisvestingszekerheid van de gehele bevolking te garanderen, winst maken is niet het doel!

Er is een stille burgeroorlog gaande van de elite en de hogere klasse tegen de midden- en lagere klasse in Nederland. Dit wordt o.a. uitgedrukt in het huisvestingsbeleid, dat moedwillig een bevolkingspolitiek is geworden. In Amsterdam wordt bijvoorbeeld onder begeleiding van professor Ruimtelijke Ordening Zef Hemel (UvA) het beleid gehanteerd waarbij de stad moet groeien tot een metropool van twee miljoen inwoners (geen natuurlijk groei maar een kunstmatige groeipolitiek).

De kwaliteit van onze stad wordt daarmee, door middel van o.a. verdichting, hoogbouw, sloop van goede sociale woningen (2 miljoen in de laatste 30 jaar), ten bate van speculatie opgeofferd, om die vervolgens te vervangen met nieuwbouw van dure appartementen. Daarbij worden groengebieden en openbare ruimte zoals tuinen, parken en pleinen ten gunste van die nieuwbouw weggenomen.

De midden- en lagere klasse worden uit hun vertrouwde omgeving weggedrukt en de toegang tot de stad waar zij wonen ontzegd (gentrificatie), en uiteindelijk gedwongen om te verhuizen naar de warranden van die stad of andere steden, vanwege hoge huurkosten of hypotheekschulden, met als resultaat een afname van de levenskwaliteit, harder en langer werken ten voordeel van de elite, de hogere klasse, de vastgoed-industrie, de financiële industrie en sinds kort een totale nieuwe industrie; de klimaat / Co2 Industrie. Steden zoals Alkmaar zitten vol met Nederlandse vluchtelingen dat door dit liberale beleid verjaagd werden uit hun geliefde steden.

Het is een liberale aanval op een sociaal en fatsoenlijk Nederland. Maar goed beschouwd ook een aanval op de hogere klasse zelf, want het voordeel van de hogere klasse betreft louter en alleen een politiek, materieel, financieel en economisch voordeel, en dat gaat ten koste van een zwaar geestelijk en maatschappelijk verlies. Rijk zijn komt niet zonder risico's. Materieel rijkdom willen koppelen aan vrijheid en geluk is een onnozele illusie. Rijk zijn staat vol van valse verwachtingen, verplichtingen en onzekerheid.

Niet lang geleden, pakweg dertig jaar geleden, gingen mensen in kleine Noord-West Europese dorpen en steden zoals in Zwitserland, Nederland of Denemarken, op vakantie en lieten hun huizen zonder die op slot te doen achter of gewoon met de sleutel onder de deur mat. Dat is een soort veiligheid en zekerheid die alleen te bereiken is wanneer iedereen genoeg middelen heeft om een volwaardig leven te leiden. Maar helaas, winst moest gemaximaliseerd worden en dus is dit soort van onbetaalbare vorm van veiligheid en geestelijke stabiliteit uit Europa verdwenen. Dat niveau van maatschappelijke zekerheid en veiligheid willen wij juist terug. De markt maakt maatschappelijke zekerheid kapot om vervolgens deze gecreëerde onveiligheid op te lossen met het verkopen van haar producten en diensten voor de hoogst mogelijk prijs.

De **wellness en security-industrie** maken gouden tijden door ten koste van dit geestelijk leed. Onze westerse wereld zit vol met therapieën, workshops, trainingen enzovoort om de mens te helpen met succes, geluk, burn-out, overspanning, ontstressen, gezondheid, yoga, meditatie, mindfulness, meaningfulness, zingeving, omgaan met eenzaamheid etc. Maar ook de farmaceutische industrie en de illegale drugs-industrie maken gouden tijden door omdat vooral miljoenen mensen uit de Noord-West Europese landen massaal gebruikmaken van legale en illegale antidepressiva. Minstens de helft van de klanten behoren tot de midden- en hogere klasse.

Toezichtcamera's, drones, beveiligingsdiensten voor o.a. kantoren en evenementen, beveiligingsapparatuur voor in en rond de woonomgeving, vercommercialisering van systemen van datastromen om de bevolking in de gaten te houden, bodyscans, "niet-dodelijke wapens" zoals peperspray, hackssoftware, af luisterapparatuur, hekwerken (gated communities) en alles wat zwaar door de Europese Unie (EU) wordt gesubsidieerd (€ 706 miljoen per jaar) speelt een kwalijke rol. Kortom, de **militarisering van de civiele omgeving**.

Vandaag de dag bestaat de kans dat mensen met macht en invloed of gewone rijke mensen in New York, Washington, Jakarta, Mexico, Colombia, kortom in de meeste landen ter wereld, ontvoerd kunnen worden of ter plekke omgebracht wanneer, bevestigd of niet, ze op straat rondlopen, maar ook uit hun eigen huis. Daartegenover kunnen ministers, burgemeesters en rijke lui in Nederland en in de meeste West-Europese landen over het algemeen nog steeds onbezorgd, onbevestigd en zonder gevaar 24 uur per dag op straat rondlopen. Dat niveau van maatschappelijke zekerheid en veiligheid willen wij in stand houden.

Liberalisme

De leiders van de elite, de patriarchen, matriarchen, predikers en priesters van de elite, met hun psychopathische, narcistische en sociopathische trekken, misleiden met hun liberale ideologie de hogere klassen en de rest van de wereld met een zeer nadelige deal. De belofte is dat men zich grenzeloos kan verrijken. Maar hoe meer iemand zich verrijkt, hoe meer vrijheid en maatschappelijke rust men moet inkopen. Wat men niet kan inkopen is een gezond milieu en een gezonde en vertrouwenwekkende maatschappij. De destructieve effecten van een vervuilde milieu (ten gevolge van de industrie en winstmaximalisatie) discrimineert niet tussen arm en rijk. Welvaartziekten, kanker en genetische misvormingen als gevolg van milieu vervuiling verziekt de kwaliteit van ieders leven.

Liberalisme is de meest roofzuchtige en kwalijke ideologie die de moderne wereld ooit heeft gecreëerd, een soort religie waar veel mensen in de onbeperkte groei van de economie en de helende kracht van de markten in geloven. Het belooft grenzeloze materiële, financiële en

economische verrijking door middel van rente, schuld, hard werken en concurrentie, waar de "vrije" markten alle problemen kunnen oplossen.

Zelfs de armste arbeiders geloven heilig in dat als zij hun aller best zullen doen en keihard zullen werken, zij het uiteindelijk zullen maken, zij zullen hun beloofde huisje, boompje, bestje krijgen en zij zullen genieten van hun gespaarde geld en hun pensioen. Dat hun hard gespaarde pensioen inmiddels al door hun eigen elite is verdampt in speculaties of erger, en dat hun pensioenleeftijd steeds onbereikbaar wordt, willen zij niet geloven. Zij weigeren op alle fronten te zien dat ons maatschappelijk en economisch systeem hiërarchisch van aard is en dat aan de top alleen ruimte is voor een kleine elite waar zij niet bij horen. Zij weigeren ook in te zien dat onze maatschappij verdeeld is in klassen, rangen en standen en dat hoogstwaarschijnlijk zij tot de lagere klassen behoren.

Zelf een universitaire diploma dat vroeger als een arbeidsvergunning gold en een garantie was voor beter betaalde banen en voor een hogere maatschappelijke status helpt tegenwoordig niet meer genoeg. In heel Europa zijn miljoenen hoog gediplomeerde mensen werkloos, of hoog gediplomeerde mensen die met moeite genoeg kunnen verdienen om de huur te betalen. En wanneer ze alles gedaan hebben zoals ze verteld werd, en het ze toch niet gelukt is om succes te behalen, dan geloven zij nog heilig in dat het hun eigen schuld is dat hen niet gelukt is, dan hebben zij niet hard genoeg gewerkt, niet hun uiterste best gedaan. Zij denken er niet aan dat het misschien aan het systeem ligt waarin wij leven.

Toch kunnen wij het de liberalen en rijken niet kwalijk nemen. Liberalisme is maar een evolutionaire ontwikkeling van het menselijk denken. De neurale verbindingen in onze hersenen moeten zich nog beter gaan ontwikkelen. Maar langzamerhand begint men (ook de rijken) de catastrofale gevolgen hiervan te doorgronden; een gouden kool blijft een kool. Daarom is er nog hoop om onze problemen samen op te lossen.

Het is dus een liberale aanval op een sociaal en fatsoenlijk Nederland. En dit komt niet uit de lucht vallen, het is door Ruud Lubbers (CDA), Wim Kok (PvdA), staatssecretaris van volkshuisvesting Enneüs Heerma (CDA) en hun topambtenaren dertig jaar geleden in gang gezet, zij waren de eerste aanjagers van een nieuwe liberale (neoliberalistische) aanval op onze verzorgingsstaat. Grondrechten, sociale zekerheden, burgerrechten en de rechtsstaat werden daarbij moedwillig uitgehold.

Alle politieke partijen doen hier in meer of mindere mate aan mee, zelfs de SP (uit naam van de Amsterdamse wethouder Wonen Laurens Ivens) maakt zich er schuldig aan.

Feitelijk betreft het de grootste institutionele diefstaloperatie van onze collectieve nutsvoorzieningen en van onze rechten in de geschiedenis van Nederland vanaf de Tweede Wereldoorlog. Van onze sociale huurwoningen werd een 'verdienmodel' gemaakt, verkanseld aan de 'vrije markt' onder de noemer van "verzelfstandiging".

Actiecomité Woonzekerheid Nú (AWN) is een organisatie opgericht door bezorgde Amsterdammers, van en voor huurders, die opkomt en strijdt voor de belangen van alle huurders in Nederland, voor een echt sociaal beleid als echte oplossing. Echt sociaal wil zeggen dat de menselijke maat de prioriteit krijgt boven winst, groei en het belang van het bedrijfsleven, dus van en voor een gemeenschap van gewone mensen. Gewone mensen zijn mensen zonder politieke en economische macht, zonder privileges en voorrechten. AWN is bedoeld voor mensen van alle leeftijden die nu al in permanente woononzekerheid leven, maar ook voor mensen die als gevolg van deze politieke ontwikkelingen hun genoten woonzekerheid dreigen te verliezen. Dat betreft mensen met een middeninkomen (tot € 48.000 bruto per jaar), met een bescheiden vermogen of geen vermogen. Woononzekerheid als gevolg van het huidige politieke klimaat van liberale markten.

U moet zich eens afvragen wat er zal gebeuren als u langdurig "business-loos" of werkloos raakt, langdurig ziek wordt, moet scheiden (217 gezinnen in Amsterdam zijn in 2016 als gevolg hiervan dakloos geraakt) of een combinatie van deze scenario's meemaakt en niet meer de hypotheek of de huurprijzen kunt opbrengen. Hoe lang kunt u dan nog genieten van de zekerheid van volwaardig wonen en leven tot uw vermogen op is? Hoe lang zullen uw familieleden en/of vrienden u nog willen en kunnen steunen wanneer uw vermogen is verdampt?

In 2015 zijn in Nederland officieel 31 duizend daklozen geregistreerd, in werkelijkheid is het aantal hoger. Hieronder waren 15 duizend 'zelfredzame' daklozen, oftewel pechvogels zonder psychiatrische of verslavingsproblematiek.

In het verleden, nog geen twintig jaar geleden, stond het Rijk garant om u te kunnen opvangen in een sociale huurwoning wanneer dit nodig was. Vandaag de dag is deze vorm van sociale zekerheid compleet vernietigd door de politieke, ambtelijke, financiële en intellectuele elite van Nederland en de EU.

Let op! In 2019 is € 25.000 bruto per jaar het bedrag dat nodig is om een bescheiden burgerlijk leven te kunnen leiden. € 14.000 bruto per jaar is het bedrag waarvan mensen in de algemene bijstand leven. Een normaal burgerlijk sociaal leven eist investeringen. Om bijvoorbeeld met vrienden naar de kroeg te gaan, naar musea, het theater, een voetbalwedstrijd, om te dansen, te sporten, naar yoga of sauna te gaan, om gezond te eten, er goed gekleed bij te lopen, op vakantie te gaan, om vliegtickets, openbaar vervoer, eigen auto, het modernste mobielteje enzovoort te betalen. Alles moet op peil worden gehouden en dat brengt veel kosten met zich mee. Mensen met een minimum inkomen (40 procent van de Nederlandse bevolking) moeten dit allemaal of deels missen.

Afhankelijk van uw woonlasten (een sociale huurwoning tot € 720 per maand met een vast huurcontract biedt meer zekerheid dan een woning in de liberale markt of een woning met hypotheek), wanneer u geen inkomen uit arbeid/business heeft maar wel een vermogen van € 100.000, dan kunt u nog vier jaar lang op gewoon burgerlijk niveau of acht jaar op bijstandsniveau leven. Na verloop van tijd staat u, als u nog steeds geen inkomen kunt genereren, dakloos op straat. Een eigen woning zonder schulden (zonder hypotheek dus) biedt meer zekerheid, maar is voor de meerderheid van de bevolking niet weggelegd.

De visie van AWN is dat elke burger in Nederland recht heeft op de garantie van een volwaardige sociale huurwoning voor het leven, vanaf de geboorte tot de laatste dag van zijn/haar leven. Wanneer men zijn/haar hypotheekwoning (in werkelijkheid het eigendom van de bank) of eigen woning verliest (1.800 huishoudens in 2018) zou men altijd moeten kunnen terugvallen op een sociale huurwoning.

Jonge mensen (en ook minder jonge) die bijvoorbeeld in Amsterdam geboren en/of getogen zijn, moeten altijd de zekerheid hebben om een sociale huurwoning in eigen stad te krijgen. Aan de ene kant verdienen jongeren te weinig om zelfstandig te gaan wonen, dus moeten ze bij hun ouders blijven wonen, maar tegelijkertijd worden jongeren van families met een bescheiden inkomen die subsidies ontvangen gedwongen om hun ouderlijk huis te verlaten dankzij het kostendelersnorm beleid, want anders dreigen hun ouders de subsidies te verliezen met dakloosheid als reëel gevaar. Op die manier ontstaan spookjongeren en het begrip spookjongeren moet verleden tijd worden. Spookjongeren (± 150 duizend in Nederland) zijn jonge mensen (van 18 tot ± 30 jaar oud) die geen woning en arbeid hebben en nergens staan ingeschreven, zij kunnen bijvoorbeeld geen paspoort aanvragen indien nodig.

Daartegenover wonen en werken hier honderdduizenden jonge mensen uit het buitenland als expats met brede steun van de Nederlandse overheid en de EU. Deze expats krijgen de banen die Nederlandse jongeren niet krijgen maar makkelijk zouden kunnen bemannen. Dit omdat zij goedkoper zijn voor de werkgevers, gunstig zijn voor de speculaties van de vastgoed industrie, maar ook omdat deze arbeidsverdringing een verzwakking betekent voor de vakbonden en arbeidersorganisaties. Om de situatie nog erger te maken werken de hogeroponderwijsinstellingen samen met woningcorporaties, overheden en de financiële industrie om de sociale huurwoningen verder te onttrekken aan de woningvoorraad. Verkamering heet dat; sociale huurwoningen worden dan gesplittet en/of samengevoegd om vervolgens de afzonderlijke kamers met tijdelijke huurcontracten te verhuren aan individuele studenten. Elke kamer wordt verhuurd voor ongeveer € 600, en studenten krijgen ook huursubsidie. Vandaag de dag zijn 90 procent van alle hogeroponderwijsstudenten afkomstig uit de middelhogere klasse gezinnen met een stevig economisch fundament. Een driekamerwoning levert zo makkelijk € 1.800 per maand aan huur op, maar wordt nog steeds aangemerkt als sociale huurwoning. Alleen al in Amsterdam komen er 15 duizend vermogende buitenlandse studenten per jaar bij, terwijl jonge mensen die in Nederland geboren en getogen zijn nergens een werkplek en woning kunnen vinden.

Waarom sluiten wij ons niet aan bij de bestaande huurdersorganisaties die al jaren het belang van huurders zeggen te vertegenwoordigen? Omdat deze door de overheid en woningcorporaties gefinancierde organisaties, zoals de landelijke Woonbond of de (voormalige) lokale Huurdersvereniging Amsterdam, medeverantwoordelijk zijn voor de vernietiging van onze sociale volkshuisvesting, door middel van het legitimeren van het liberale lokale en landelijke beleid. In plaats van leden te werven, de leden er breed bij te betrekken, de bevolking op de hoogte te houden en verzet te organiseren, tekenden zij decennialang namens ons, de huurders, akkoorden en convenanten met lokale en landelijke overheden in ons nadeel.

De kleine lokale huurdersorganisaties zouden hoop kunnen bieden, maar alleen als zij een brede huurdersparticipatie mogelijk maken en strenge anticorruptiemechanismen in hun organisaties inbouwen. Dat wil dus zeggen dat liberale draag niet te verenigen zijn met sociale huisvestingsdoelen, omdat winstbejag en een volwaardige duurzame sociale zekerheid onverenigbaar zijn.

Daarom moeten wij het zelf doen. Doe met ons mee!

Wij hoeven ons niet te laten beperken door de belangen en ambities van de politieke-, ambtelijke-, financiële- en vastgoede elite van Nederland, de EU of daarbuiten; wij willen iets totaal anders dan wat zij willen. Zij willen onze sociale volkshuisvesting (een van de beste huisvestingsystemen in de wereld) uitkleeden tot louter een voorziening voor de armen, en de rest van het huizenbestand willen zij uitmelken en het geld in eigen zak steken. Ze doen het al; denk bijvoorbeeld aan de Maserati en Mercedes van respectievelijk de voormalige Rochdale- en Vestra directeur.

Inmiddels wonen er 6.000 miljoenairs in Amsterdam en tegelijkertijd groeien 1 op de 4 kinderen in armoede op. In de tussentijd maakt de schuldenindustrie 10 miljard euro netto winst per jaar.

Uiteraard is dit te danken aan mensen die handelen uit desinteresse of onkunde en is dit het gevolg van onvoldoende kennis over of begrip voor de situatie, maar ook van eigenbelang. Dit is echter allemaal geen onschuldige berekeningsfout van de Nederlandse elite en politici, maar een kwaadaardig handelen, opzettelijk en doelbewust beleid met als doel winsten voor de elite te maximaliseren ten nadele van het volk, waar zelfs de SP dus aan mee doet (Ivens)

Wij gaan voor:

*huisvestingszekerheid voor iedereen, omdat wonen een primaire levensbehoefte is en een grondwettelijk recht (art. 22, Grondwet)

*de juridische positie van huurders te versterken en uit te breiden

*sociale huurwoningen worden nooit verkocht, het zijn namelijk woningen die voor ons bestemd zijn

*uitbreiden, vergroten en verbeteren van de sociale huurwoningvoorraad

*optimaal onderhoud van de sociale huurwoningvoorraad

*optimaal onderhoud en verbetering van de woonomgeving om gebiedsverpaupering tegen te gaan

*geen tijdelijke huurcontracten in de sociale huisvestingssector maar vaste huurcontracten met volle woonzekerheid

*woningstichtingen omvormen tot huurdersverenigingen

*woningcorporaties opsplitsen tot kleine lokale huurdersverenigingen

*woningcorporaties/verenigingen worden bestuurd door de huurders zelf

*Alle "markt"-woningen van woningcorporaties terugbrengen in de sociale huurwoningvoorraad

*woningcorporaties verbieden om te speculeren op de financiële markt om het verdampen van het vermogen en bezit te voorkomen

*woningcorporaties verbieden om te investeren in het buitenland of in projecten die niets van doen hebben met het directe verhuren, de creatie en het onderhoud van sociale huurwoningen

*de huur bedraagt nooit meer dan een kwart van het netto minimum inkomen

*de huisvesting voor buitenlandse studenten (12 duizend in 2018) is de verantwoordelijkheid van onderwijnsinstellingen; sociale huurwoningen moeten nooit worden gebruikt voor deze doelgroep

*de huisvesting van geïmporteerde arbeidskrachten, zoals expats, is de verantwoordelijkheid van de importerende werkgevers; sociale huurwoningen moeten nooit worden gebruikt voor deze doelgroep

*instellen van een krachtig strafrechtelijk anticorruptiesysteem om het optimaal functioneren van de woningcorporaties/verenigingen te beschermen

*de categorie studentenwoning moet verwijderd worden uit het bestand van de woningcorporaties en opnieuw beschikbaar komen als normale sociale huurwoningen. Sociale huurwoningen zijn voor alle huurders met recht op een sociale huurwoning bedoeld. Woningcorporaties onttrekken in werkelijkheid deze woningen uit de sociale huurwoningvoorraad. Iedere kamer wordt met een tijdelijk huurcontract verhuurd voor ongeveer € 600 per maand (met recht op subsidie). Deze 'studenten' woningen blijven onterecht aangemerkt als sociaal, dat moet stoppen!

*aanschaffen van huursubsidie en hypotheekrenteaftrek. Deze zijn door de overheid in het leven geroepen om winstmaximalisatie en speculatie van verhuurders, verkopers en de financiële markten mogelijk te maken. Verhoging van koop- en huurprijzen zouden onmogelijk zijn geweest zonder deze subsidies.

*de WOZ-waarde moet losgekoppeld worden van de huurprijs

*gemeente, provincie en Rijk als grondeigenaar en verantwoordelijk voor onze grondbeleid moeten niet speculeren met onze gemeenschapsgronden en ze moeten ze niet verkocht worden. Deze gronden moeten en gemeenschapsgronden blijven om de gemeenschap als collectief te dienen.

*Toerisme moet zich volledig aan de behoeftes van de lokale bevolking aanpassen.

Huurders horen niet gedwongen te worden om te concurreren in de liberale markt, maar wonen is een basis-levensbehoefte en een grondwettelijk recht. In de Nederlandse Grondwet, artikel 22, is vastgelegd dat de overheid zorg moet dragen voor het feit dat iedereen gezond is en blijft, een woning heeft, en zich kan ontwikkelen en van zijn vrije tijd kan genieten. De liberale ideologie, liberalisering, marktwerking en privatisering maken deze opdracht onmogelijk.

Als je deze analyse onderschrijft, en denk dat jouw belangen met ons en op onze manier het best behartigd zijn dan doe met ons mee! Belangrijk voor u om te beseffen is dat een handtekeningactie en een paar demonstraties zullen het probleem niet oplossen. De elite zullen ons blijven negeren en uitlachen zoals zij dat altijd doen. De EU grondwet en de associatieverdrag met Oekraïne zijn maar een paar voorbeelden van. En wanneer het hen niet goed uitkomt dan schaffen zij de referendum optie helemaal af. Het betreft dus een arbeidsintensieve onderneming waar zoveel mogelijke mensen aan mee moeten doen, waar week in en weer uit, jaar in jaar uit, van alles gedaan moet worden in het hele land en zelfs daarbuiten. Solidariteit is moer, af en toe een paar euro's doen om het gevoel af te kopen dat u iets doet, maar medeplichtigheid is beter, wij zullen samen moeten opkomen om voor onze belangen te strijden, en strijden zal zijn want niets zal ons van harde toegeworpen worden. Voor ieder vierkante millimeter zullen wij moeten zwegen zoals onze voorouders dat gedaan hebben. De elite zal alles doen wat in hun macht ligt om ons te verhinderen en ontmoedigen. Zij zullen ons o.a. criminaliseren, verdacht maken, pathologiseren, ridiculiseren, infiltreren, saboteren, vervolgen en onderdrukken. En toch kunnen wij niet anders. Wij zullen niet toestaan om geknecht te worden.

Wij durven en zullen ten strijde trekken, voor onszelf, voor onze kinderen, voor een goede toekomst en om ons felbegeerde maatschappelijk verantwoordere rechtvaardige maatschappij waar te maken!

Van harte,
Actiecomité Woonzekerheid Nú